

KREOWAĆ (3) *vb impf i pf*

impf (3), [pf].

Wszystkie samogłoski jasne.

inf kreować (1). ◊ *praes 3 pl* kreują (2). ◊ [praet 3 sg m kreował.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Mianować uroczyście, wynosić na godność, nadawać urząd [creo – stworzę Mącz 67c; – rodzę, stwarzam Calep; czynię co, działam; rodzę; stwarzam; koronuję kogo; obieram kogo na jaki urząd – creo Cn] (3) :

[*kreować kogo*: gdyż y s Pánem Bogiem práwie łye [Jakub] biedził á mocował przes całą noc: y támże pan Bog dla iego mocy creował go iákoby Sláchćicem/ á przemiánek mu dał rzekąc: nie Yakob ále Izráel imię twoie niech będzie. *MrowStadło* 11.]

kreować kogo [= *na kogo, na jaką godność*] (3): *POdwoyłkiego s tą Ceremonią kreuią/ Sędzia powiedzie go zá rękę ku mieyfcu ładowemu [...] Potym mu wyda rotę Przyłyęgi iego/ tymi łowy. GroicPorz g3; RejZwierz 63v; SarnStat 322.*

W charakterystycznych połączeniach: doktory kreować (2), mistrze, podwojskiego.

Synonimy: mianować, nominować,

Cf **KREOWANY**